

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 62
18. února 2019

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 65/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
--------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 65/02	Spojené věci C-138/17 P a C-146/17 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2018 – Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie v. Gascogne Sack Deutschland GmbH, dříve Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne SA, Evropská komise (C-138/17), Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne SA v. Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, Evropská komise (C-146/17) „Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Nepřiměřená délka řízení ve dvou věcech projednávaných před Tribunálem Evropské unie – Náhrada újmy údajně vzniklé navrhovatelkám – Majetková újma – Náklady na bankovní záruku – Příčinná souvislost – Úroky z prodlení – Nemajetková újma“	2
2019/C 65/03	Věc C-150/17 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2018 – Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie v. Kendrion NV, Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Nepřiměřená délka řízení ve věci projednávané před Tribunálem Evropské unie – Náhrada škody údajně vzniklé navrhovatelce – Majetková újma – Náklady na bankovní záruku – Příčinná souvislost – Úroky z prodlení – Nemajetková újma“	3

2019/C 65/04	Spojené věci C-174/17 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2018 – Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie v. Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA, Evropská komise (C-174/17 P), Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA v. Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, Evropská komise (C-222/17 P) „Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Nepřiměřená délka řízení ve dvou věcech projednávaných před Tribunálem Evropské unie – Náhrady škody údajně vzniklé navrhovatelkám – Majetková újma – Náklady na bankovní záruku – Příčinná souvislost – Úroky z prodlení“	4
2019/C 65/05	Věc C-216/17: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl v. Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Valcamonica (ASST) „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2004/18/ES – Článek 1 odst. 5 – Článek 32 odst. 2 – Zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby – Rámcové dohody – Ustanovení o rozšíření rámcové dohody na další veřejné zadavatele – Zásady transparentnosti a rovného zacházení s hospodářskými subjekty – Neexistence určení objemu následujících veřejných zakázek či určení odkazem na běžné potřeby veřejných zadavatelů, kteří nepodepsali rámcovou dohodu – Zákaz“	5
2019/C 65/06	Věc C-219/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) v. Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS) „Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci – Postup upravený směrnicí 2013/36/EU, jakož i nařízeními (EU) č. 1024/2013 a č. 468/2014 – Složené správní řízení – Výlučná rozhodovací pravomoc Evropské centrální banky (ECB) – Žaloba podaná proti přípravným aktům přijatým vnitrostátním příslušným orgánem – Tvzení o porušení překážky věci rozsouzené založené vnitrostátním rozhodnutím“	6
2019/C 65/07	Věc C-298/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – France Télévisions SA v. Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA) „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2002/22/ES – Sítě a služby elektronických komunikací – Univerzální služba a práva uživatelů – Podnik provozující síť elektronických komunikací používanou pro šíření rozhlasového nebo televizního vysílání pro veřejnost – Podnik, který nabízí sledování televizních programů prostřednictvím živého streamování po internetu – Povinnost šíření (must carry)“	7
2019/C 65/08	Věc C-367/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundespatentgericht – Německo) – S v. EA, EB, EC „Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Nařízení (ES) č. 510/2006 – Článek 4 odst. 2 písm. e) – Nařízení (EU) č. 1151/2012 – Článek 7 odst. 1 písm. e) – Ochrana zeměpisných označení a označení původu – Žádost o změnu specifikace – Šunka pocházející z regionu Schwarzwald (Černý les), Německo („Schwarzwälder Schinken“) – Ustanovení o balení v regionu produkce – Použitelnost nařízení (ES) č. 510/2006 nebo nařízení (EE) č. 1151/2012“	7
2019/C 65/09	Věc C-374/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) Finanzamt B v. A-Brauerei „Řízení o předběžné otázce – Státní podpory – Článek 107 odst. 1 SFEU – Daň z nabytí nemovitých věcí – Osvobození od daně – Převody vlastnického práva k nemovitým věcem, k nimž došlo z důvodu přeměn uskutečněných uvnitř některých skupin společností – Pojem „státní podpora“ – Podmínka selektivity – Odůvodnění“	8
2019/C 65/10	Věc C-375/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli „Řízení o předběžné otázce – Články 49 a 56 SFEU – Svoboda usazování a volný pohyb služeb – Hazardní hry – Koncese na provozování služeb automatizované loterijní hry a dalších číselných her s pevným kurzem podle modelu jediného koncesionáře – Omezení – Naléhavé důvody obecného zájmu – Proporcionalita“	9

2019/C 65/11	Věc C-385/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Verden – Německo) – Torsten Hein v. Albert Holzkamm GmbH & Co. „Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Článek 7 odst. 1 – Právní úprava členského státu, která prostřednictvím kolektivní smlouvy umožňuje stanovit, že se při výpočtu náhrady mzdy za dovolenou za kalendářní rok zohlední doby zkráceného úvazku – Časové účinky výkladových rozsudků“	10
2019/C 65/12	Spojené věci C-412/17 a C-474/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland v. Touring Tours und Travel GmbH (C-412/17), Sociedad de Transportes SA (C-474/17) „Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Nařízení (ES) č. 562/2006 – Kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) – Články 20 a 21 – Zrušení ochrany vnitřních hranic schengenského prostoru – Kontroly na území členského státu – Opatření s účinkem rovnocenným hraničním kontrolám – Právní úprava členského státu ukládající autobusovému dopravci provozujícímu spoje překračující vnitřní hranice schengenského prostoru kontrolovat cestovní pasy a povolení k pobytu cestujících – Sankce – Hrozba uložení pokuty“	11
2019/C 65/13	Věc C-414/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem – Česká republika) – AREX CZ a.s. v. Odvolací finanční ředitelství „Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. b) body i) a iii) – Článek 3 odst. 1 – Pořízení zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Společenství – Článek 138 odst. 1 a odst. 2 písm. b) – Dodání uvnitř Společenství – Řetězová plnění s jedinou přepravou – Přičtení přepravy – Přeprava v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně – Vliv na kvalifikaci pořízení jako pořízení uvnitř Společenství“	11
2019/C 65/14	Věc C-422/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – Szefer Krajowej Administracji Skarbowej v. Skarpa Travel sp. z o.o. „Řízení o předběžné otázce – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Zdanitelné plnění – Zvláštní režim cestovních kanceláří – Články 65 a 308 – Přírážka cestovní kanceláře – Určení přírážky – Platba záloh před poskytnutím cestovních služeb ze strany cestovní kanceláře – Skutečné náklady cestovní kanceláře“	12
2019/C 65/15	Věc C-492/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Tübingen – Německo) – Südwestrundfunk v. Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte „Řízení o předběžné otázce – Podpory poskytované státy – Článek 107 odst. 1 SFEU – Článek 108 odst. 3 SFEU – Veřejnoprávní vysílací organizace – Financování – Právní úprava členského státu ukládající povinnost každé zletilé osobě, která má v držbě obydlí na vnitrostátním území, platit poplatek veřejnoprávním vysílacím organizacím“	13
2019/C 65/16	Věc C-493/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverfassungsgericht – Německo) – řízení zahájené Heinrichem Weissem a dalšími „Řízení o předběžné otázce – Hospodářská a měnová politika – Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 – Platnost – Program nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích – Články 119 a 127 SFEU – Pravomoci ECB a Evropského systému centrálních bank – Udržování cenové stability – Proporcionality – Článek 123 SFEU – Zákaz měnového financování členských států eurozóny“	14
2019/C 65/17	Věc C-514/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Liège – Belgie) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na Marin-Simion Suta „Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Evropský zatýkací rozkaz – Článek 4 odst. 6 – Důvod, pro který je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu – Trestný čin, za který byl ve vystavujícím členském státě uložen trest odnětí svobody a za který lze ve vykonávajícím členském státě uložit pouze peněžitý trest“	14

2019/C 65/18	Věc C-530/17 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 – Mykola Janovych Azarov v. Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Zařazení jména navrhovatele – Rozhodnutí orgánu třetího státu – Povinnost Rady ověřit, zda bylo toto rozhodnutí přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu“	15
2019/C 65/19	Věc C-552/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Alpenchalets Resorts GmbH v. Finanzamt München Abteilung Körperschaften „Řízení o předběžné otázce – Daně – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Zvláštní režim pro cestovní kanceláře – Poskytování ubytování v rekreačním objektu pronajímaném od jiných osob povinných k dani – Další služby – Vedlejší nebo hlavní služby – Snížená sazba daně – Ubytování poskytované cestovní kanceláří vlastním jménem“	16
2019/C 65/20	Věc C-572/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen – Švédsko) – trestní řízení proti Imranu Syedovi „Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 4 odst. 1 – Právo na rozšiřování – Porušení práv z duševního vlastnictví – Zboží opatřené motivem chráněným autorským právem, určené k prodeji – Skladování k obchodním účelům – Sklad oddělený od místa prodeje“	16
2019/C 65/21	Věc C-667/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari – Itálie) – Francesca Cadeddu v. Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro „Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1083/2006 – Článek 2 bod 4 – Pojem „příjemce“ – Článek 80 – Zákaz provést odpočet nebo srážku z vyplacených částek – Zvláštní poplatek s rovnocenným účinkem – Pojem – Stipendium spolufinancované Evropským sociálním fondem – Postavení na roveň příjmům ze závislé činnosti – Srážka ze zálohy na daň z příjmu zvýšená o další regionální daně a komunální poplatky“	17
2019/C 65/22	Věc C-17/18: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Mureș – Rumunsko) – trestní řízení proti Virgilu Mailatovi, Delii Eleně Mailat, Apcom Select SA „Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Články 19 a 29, jakož i čl. 135 odst. 1 písm. l) – Převod souhrnu majetku nebo jeho části – Osvobození nájmu nemovitosti od daně – Smlouva o nájmu nemovitosti sloužící k provozování obchodní činnosti a movitého majetku nezbytného k tomuto provozování – Plnění související s nemovitostí, která vedla k odpočtu DPH – Oprava daně“	18
2019/C 65/23	Věc C-51/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika „Nesplnění povinnosti státem – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 – Správní praxe, podle níž odměna při opětném prodeji náležející autorovi originálu uměleckého díla podléhá DPH“	18
2019/C 65/24	Věc C-621/18: Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 10. prosince 2018 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Session (Scotland), Edinburgh – Spojené království] – Andy Wightman a další v. Secretary of State for Exiting the European Union „Řízení o předběžné otázce – Článek 50 SEU – Oznámení záměru vystoupit z Evropské unie učiněné členským státem – Důsledky oznámení – Právo jednostranně odvolat oznámení – Podmínky“	19
2019/C 65/25	Věc C-370/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul de Arbitraj Instituționalizat Galați (Rumunsko) dne 5. června 2018 – Uniunea Națională a Barourilor din România v. Marcel – Vasile Holunga	20
2019/C 65/26	Věc C-408/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. června 2018 Senetic S.A. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 24. dubna 2018 ve věci T-207/17, Senetic v. EUIPO . . .	20
2019/C 65/27	Věc C-409/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. června 2018 Senetic S.A. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 24. dubna 2018 ve věci T-208/17, Senetic v. EUIPO . . .	20

2019/C 65/28	Věc C-533/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. srpna 2018 Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 14. června 2018 ve věci T-165/17, Emcur v. EUIPO	21
2019/C 65/29	Věc C-634/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Słupsku (Polsko) dne 11. října 2018 – trestní řízení proti Ji	21
2019/C 65/30	Věc C-671/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy w Chełmní (Polsko) dne 29. října 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) v. ZP	22
2019/C 65/31	Věc C-708/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 6. listopadu 2018 – TK v. Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA	23
2019/C 65/32	Věc C-716/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko) dne 14. listopadu 2018 – CT v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1	24
2019/C 65/33	Věc C-731/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2018 Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vněšekombank) proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 13. září 2018 ve věci T-737/14, Vněšekombank (VEB) v. Rada	25
2019/C 65/34	Věc C-753/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 30. listopadu 2018 – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) v. Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB	26
2019/C 65/35	Věc C-759/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Rădăuți (Rumunsko) dne 3. prosince 2018 – OF v. PG	26
2019/C 65/36	Věc C-792/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2018 Jean-Françoisem Jalkhem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 17. října 2018 ve věci T-26/17, Jalkh v. Parlament	27
2019/C 65/37	Věc C-793/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2018 Jean-Françoisem Jalkhem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 17. října 2018 ve věci T-27/17, Jalkh v. Parlament	29
2019/C 65/38	Věc C-831/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2018 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) vydanému dne 24. října 2018 ve věci T-29/17, RQ v. Komise	30

Tribunál

2019/C 65/39	Věc T-531/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. prosince 2018 – Coveris Rigid France v. Komise „Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh s potravinovými obaly pro maloobchodní prodej – Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU – Zásada osobní odpovědnosti – Neexistence hospodářské návaznosti – Rovné zacházení“	32
2019/C 65/40	Věc T-115/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. prosince 2018 – Tomasz KawałkoTrofeum v. EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie KINDERPRAMS – Starší národní obrazové ochranné známky Kinder – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Totožnost nebo podobnost výrobků a služeb – Podobnost označení – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001“	32
2019/C 65/41	Věc T-539/16: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – GM a další v. Komise „Veřejná služba – Úředníci – Reforma služebního řádu – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Druhy pracovních míst – Přejídná pravidla pro zařazení do určitých druhů pracovních míst – Článek 31 přílohy XIII služebního řádu – Asistenti v přejídném období – Povýšení na základě článku 45 služebního řádu povolené výhradně v rámci služebního postupu, který odpovídá druhu zastávaného pracovního místa – Vyloučení úředníků AST 9 z povyšovacího řízení – Neexistence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení – Potvrzující akt – Překážka věci zahájené – Zjevná nepřipustnost – Článek 129 jednacího řádu – Námitka nepřipustnosti – Článek 130 jednacího řádu“	33

2019/C 65/42	Věc T-834/16: Usnesení Tribunálu ze dne 11. prosince 2018 – QC v. Evropská rada „Žaloba na neplatnost – Prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016 – Tisková zpráva – Pojem ‚mezinárodní dohoda‘ – Identifikace autora aktu – Působnost aktu – Zasedání Evropské rady – Setkání hlav států nebo předsedů vlád členských států Evropské unie konané v prostorách Rady Evropské unie – Postavení zástupců členských států Unie na setkání se zástupcem třetí země – Článek 263 první pododstavec SFEU – Nedostatek pravomoci“	34
2019/C 65/43	Věc T-890/16: Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise „Žaloba na neplatnost – Státní podpory – Veřejné financování pevného silničního a železničního spojení přes Fehmarnskou úžinu – Individuální podpory – Akt, který nelze napadnout žalobou – Čistě potvrzující akt – Přípravný akt – Nepřípustnost“	34
2019/C 65/44	Věc T-891/16: Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise „Žaloba pro nečinnost – Státní podpory – Veřejné financování pevného železničního spojení přes Fehmarnovu úžinu – Jednotlivé podpory – Zaujetí stanoviska Komise – Nepřípustnost“	35
2019/C 65/45	Věc T-447/17: Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Bowles v. ECB „Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Rozhodnutí o jmenování na místo poradce prezidenta a koordinátora rady při Výkonné radě – Neexistence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	36
2019/C 65/46	Věc T-565/17: Usnesení Tribunálu ze dne 11. prosince 2018 – CheapFlights International v. EUIPO – Momondo Group (Cheapflights) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Cheapflights – Postoupení přihlášky ochranné známky průzkumovému referentovi k posouzení absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu – Zpochybnění majitelem starší ochranné známky – Odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahující závěr ohledně platnosti starší ochranné známky – Zpochybnění majitelem starší ochranné známky – Částečná nepřijatelnost – Vedlejší návrhová žádání předložená podle čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 216/96 – Zpětvzetí odvolání k odvolacímu senátu – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci samé“	36
2019/C 65/47	Věc T-739/17: Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Euracoal a další v. Komise „Žaloba na neplatnost – Životní prostředí – Směrnice 2010/75/EU – Závěry o nejlepších dostupných technikách – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/1442 – Neexistence přímého dotčení – Nepřípustnost“	37
2019/C 65/48	Věc T-5/18: Usnesení Tribunálu ze dne 11. prosince 2018 – Hamburg Beer Company v. EUIPO (Hamburg BEER COMPANY) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Hamburg BEER COMPANY – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001] – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	38
2019/C 65/49	Věc T-6/18: Usnesení Tribunálu ze dne 11. prosince 2018 – Hamburg Beer Company v. EUIPO (Hamburg Beer Company) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Hamburg Beer Company – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení 2017/1001] – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	39
2019/C 65/50	Věc T-70/18: Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Sonova Holding v. EUIPO (HEAR THE WORLD) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie HEAR THE WORLD – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“	39
2019/C 65/51	Věc T-702/18: Žaloba podaná dne 26. listopadu 2018 – Durand a další v. Parlament	40
2019/C 65/52	Věc T-720/18: Žaloba podaná dne 10. prosince 2018 – AMVAC Netherlands v. EFSA	40
2019/C 65/53	Věc T-725/18: Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Intercontinental Exchange Holdings v. EUIPO (BRENT)	41

2019/C 65/54	Věc T-726/18: Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Melin v. Parlament	42
2019/C 65/55	Věc T-736/18: Žaloba podaná dne 14. prosince 2018 – Runnebaum Invest v. EUIPO – Berg Toys Beheer (Bergsteiger)	43
2019/C 65/56	Věc T-738/18: Žaloba podaná dne 11. prosince 2018 – Dragnea v. Komise	43
2019/C 65/57	Věc T-743/18: Žaloba podaná dne 18. prosince 2018 – Japan Tobacco v. EUIPO – I.J. Tobacco Industry (I.J. TOBACCO INDUSTRY)	44
2019/C 65/58	Věc T-744/18: Žaloba podaná dne 20. prosince 2018 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (Vyobrazení siluety ve tvaru přerušené elipsy)	45
2019/C 65/59	Věc T-749/18: Žaloba podaná dne 21. prosince 2018 – Daimler v. EUIPO (ROAD EFFICIENCY) . . .	45
2019/C 65/60	Věc T-753/18: Žaloba podaná dne 26. prosince 2018 – C&A v. EUIPO (#BESTDEAL)	46
2019/C 65/61	Věc T-116/18: Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2018 – Darmanin v. EASO	47
2019/C 65/62	Věc T-122/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – Lidl Stiftung v. EUIPO – Shimano Europe (PRO)	47
2019/C 65/63	Věc T-520/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – BGC Partners v. EUIPO – Bankgirocentralen BGC (BGC PARTNERS)	47
2019/C 65/64	Věc T-521/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – BGC Partners v. EUIPO – Bankgirocentralen BGC (BGC BROKERAGE)	47
2019/C 65/65	Věc T-522/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – BGC Partners v. EUIPO – Bankgirocentralen BGC (AUREL BGC)	48
2019/C 65/66	Věc T-523/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – BGC Partners v. EUIPO – Bankgirocentralen BGC (BGCPRO)	48

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 65/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 54, 11.2.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 44, 4.2.2019

Úř. věst. C 35, 28.1.2019

Úř. věst. C 25, 21.1.2019

Úř. věst. C 16, 14.1.2019

Úř. věst. C 4, 7.1.2019

Úř. věst. C 455, 17.12.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2018 – Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie v. Gascogne Sack Deutschland GmbH, dříve Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne SA, Evropská komise (C-138/17), Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne SA v. Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, Evropská komise (C-146/17)

(Spojené věci C-138/17 P a C-146/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Nepřiměřená délka řízení ve dvou věcech projednávaných před Tribunálem Evropské unie – Náhrada újmy údajně vzniklé navrhovatelkám – Majetková újma – Náklady na bankovní záruku – Příčinná souvislost – Úroky z prodlení – Nemajetková újma“

(2019/C 65/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

(Věc C-138/17 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: J. Inghelram a Á.M. Almendros Manzano, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Gascogne Sack Deutschland GmbH, dříve Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne SA (zástupci: F. Puel a E. Durand, advokáti), Evropská komise (zástupci: C. Urraca Caviedes, S. Noë a F. Erlbacher, zmocněnci)

(Věc C-146/17 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne SA (zástupci: F. Puel a E. Durand, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: J. Inghelram a Á.M. Almendros Manzano, zmocněnci), Evropská komise

Výrok

- 1) Bod 1 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 10. ledna 2017, *Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Evropská unie* (T-577/14, EU:T:2017:1), se zrušuje.
- 2) Kasační opravný prostředek podaný ve věci C-146/17 P společností *Gascogne Sack Deutschland GmbH* a společností *Gascogne SA* se zamítá.

- 3) Žaloba na náhradu škody podaná společností Gascogne Sack Deutschland GmbH a společností Gascogne SA znějící na náhradu ve výši 187 571 eur z titulu údajné majetkové újmy spočívající v placení nákladů na bankovní záruku nad rámec doby považované za přiměřenou pro soudní rozhodování věcech, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 16. listopadu 2011, Groupe Gascogne v. Komise (T 72/06, nezveřejněný, EU:T:2011:671), a ze dne 16. listopadu 2011, Sachsa Verpackung v. Komise (T-79/06, nezveřejněný, EU:T:2011:674), se zamítá.
- 4) Společnosti Gascogne Sack Deutschland GmbH a Gascogne SA ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou unií zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie v řízení o těchto kasačních opravných prostředcích a ponесou vlastní náklady řízení vynaložené v prvním stupni.
- 5) Evropská unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie ponесе vlastní náklady, které vynaložila v řízení v prvním stupni.
- 6) Evropská komise ponесе vlastní náklady řízení vynaložené v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-138/17 P.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2018 – Evropská unie, zastoupená
Soudním dvorem Evropské unie v. Kendrion NV, Evropská komise**

(Věc C-150/17 P) ⁽¹⁾

**„Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Článek 340 druhý pododstavec SFEU –
Nepřiměřená délka řízení ve věci projednávané před Tribunálem Evropské unie – Náhrada škody údajně
vzniklé navrhovatelce – Majetková újma – Náklady na bankovní záruku – Příčinná souvislost – Úroky
z prodlení – Nemajetková újma“**

(2019/C 65/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: J. Inghelram a E. Beysen, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Kendrion NV (zástupci: Y. de Vries, T. Ottervanger a E. Besselink, advocaten), Evropská komise (zástupci: C. Urraca Caviedes, S. Noë a F. Erlbacher, zmocněnci)

Výrok

- 1) Bod 1 výroku rozsudku Tribunálu ze dne 1. února 2017, Kendrion v. Evropská unie (T-479/14, EU:T:2017:48), se zrušuje.
- 2) Vedlejší kasační opravný prostředek podaný společností Kendrion NV se zamítá.
- 3) Žaloba na náhradu škody podaná společností Kendrion NV znějící na náhradu majetkové újmy způsobené placením nákladů na bankovní záruku po překročení přiměřené lhůty soudního rozhodování ve věci, v nichž byl vydán rozsudek ze dne 16. listopadu 2011, Kendrion v. Komise (T-54/06, nezveřejněný, EU:T:2011:667), se zamítá.

- 4) Společnost Kendrion NV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou unií zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie v řízení o tomto kasačním opravném prostředku a ponese vlastní náklady řízení vynaložené v prvním stupni.
- 5) Evropská unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie ponese vlastní náklady, které vynaložila v řízení v prvním stupni.
- 6) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení vynaložené v prvním stupni i v řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 161, 22. 5. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2018 – Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie v. Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA, Evropská komise (C-174/17 P), Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA v. Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, Evropská komise (C-222/17 P)

(Spojené věci C-174/17 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Nepřiměřená délka řízení ve dvou věcech projednávaných před Tribunálem Evropské unie – Náhrady škody údajně vzniklé navrhovatelkám – Majetková újma – Náklady na bankovní záruku – Příčinná souvislost – Úroky z prodlení“

(2019/C 65/04)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

(Věc C-174/17 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: původně J. Inghelram, Á. M. Almendros Manzano a P. Giusta, zmocněnci, poté J. Inghelram, Á. M. Almendros Manzano, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA (zástupci: M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt a S. Moya Izquierdo, abogados), Evropská komise (zástupci: C. Urraca Caviedes, S. Noë, F. Erlbacher a F. Castilla Contreras zmocněnci)

(Věc C-222/17 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA (zástupci: S. Moya Izquierdo a M. Troncoso Ferrer, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: původně J. Inghelram, Á. M. Almendros Manzano a P. Giusta, zmocněnci, poté J. Inghelram, Á. M. Almendros Manzano, zmocněnci), Evropská komise

Výrok

- 1) Bod 1 výroku rozsudku Tribunálu ze dne 17. února 2017, ASPLA a Armando Álvarez v. Evropská unie (T-40/15, EU:T:2017:105), se zrušuje.
- 2) Kasační opravný prostředek podaný ve věci C-222/17 P společností Plásticos Españoles SA (ASPLA) a společností Armando Álvarez SA se zamítá.

- 3) Žaloba na náhradu škody podaná společnostmi Plásticos Españoles SA (ASPLA) a Armando Álvarez SA znějící na náhradu ve výši 3 495 038,66 eura z titulu majetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou soudního řízení ve věcech, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 16. listopadu 2011, ASPLA v. Komise (T-76/06, nezveřejněný, EU:T:2011:672), a ze dne 16. listopadu 2011, Álvarez v. Komise (T-78/06, nezveřejněný, EU:T:2011:673), se zamítá.
- 4) Společnosti Plásticos Españoles SA (ASPLA) a Armando Álvarez SA ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou unií zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie v řízení o těchto kasačních opravných prostředcích a ponесou vlastní náklady řízení vynaložené v prvním stupni.
- 5) Evropská unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie ponесе vlastní náklady, které vynaložila v řízení v prvním stupni.
- 6) Evropská komise ponесе vlastní náklady řízení vynaložené v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-174/17 P.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 22.5.2017
Úř. věst. C 213, 3.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl v. Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Valcamonica (ASST))

(Věc C-216/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2004/18/ES – Článek 1 odst. 5 – Článek 32 odst. 2 – Zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby – Rámcové dohody – Ustanovení o rozšíření rámcové dohody na další veřejné zadavatele – Zásady transparentnosti a rovného zacházení s hospodářskými subjekty – Neexistence určení objemu následujících veřejných zakázek či určení odkazem na běžné potřeby veřejných zadavatelů, kteří nepodepsali rámcovou dohodu – Zákaz“

(2019/C 65/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl

Žalované: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Valcamonica (ASST)

Za přítomnosti: Markas Srl, ATI – Zanetti Arturo & C. Srl e in proprio, Regione Lombardia

Výrok

Článek 1 odst. 5 a čl. 32 odst. 2 čtvrtý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, je třeba vykládat v tom smyslu, že:

— veřejný zadavatel může jednat na vlastní účet a na účet jiných jasně označených veřejných zadavatelů, kteří nejsou přímou stranou rámcové dohody, jsou-li splněny požadavky týkající se zveřejnění a právní jistoty, a tudíž transparentnosti, a

- nemají-li být porušeny zásady transparentnosti a rovného zacházení s hospodářskými subjekty, jež mají zájem na uzavření uvedené rámcové dohody, je vyloučeno, aby veřejní zadavatelé, kteří tuto rámcovou dohodu nepodepsali, neurčili množství služeb, jež bude moci být požadováno v okamžiku, kdy uzavřou následné zakázky v rámci plnění uvedené rámcové dohody, nebo aby toto množství určili odkazem na své běžné potřeby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 277, 21.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) v. Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Věc C-219/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci – Postup upravený směrnicí 2013/36/EU, jakož i nařízeními (EU) č. 1024/2013 a č. 468/2014 – Složené správní řízení – Výlučná rozhodovací pravomoc Evropské centrální banky (ECB) – Žaloba podaná proti přípravným aktům přijatým vnitrostátním příslušným orgánem – Tvrzení o porušení překážky věci rozsouzené založené vnitrostátním rozhodnutím“

(2019/C 65/06)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobci: Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Žalovaní: Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Za přítomnosti: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Banca Mediolanum SpA, Holding Italiana Quarta SpA, Fin. Prog. Italia di E. Doris & C. s.p.a., Sirefid SpA, Ennio Doris

Výrok

Článek 263 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soudy vykonávaly přezkum legality aktů o zahájení řízení, přípravných aktů nebo nezávazného návrhu, jež přijaly vnitrostátní příslušné orgány v rámci postupu upraveného v člancích 22 a 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, v čl. 4 odst. 1 písm. c) a článku 15 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, jakož i v člancích 85 až 87 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu). V tomto ohledu je irrelevantní, že k vnitrostátnímu soudu byla podána zvláštní žaloba na neplatnost pro tvrzené porušení překážky věci rozsouzené založené rozhodnutím vnitrostátního soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 283, 28.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – France Télévisions SA v. Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Věc C-298/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2002/22/ES – Sítě a služby elektronických komunikací – Univerzální služba a práva uživatelů – Podnik provozující síť elektronických komunikací používanou pro šíření rozhlasového nebo televizního vysílání pro veřejnost – Podnik, který nabízí sledování televizních programů prostřednictvím živého streamování po internetu – Povinnost šíření (must carry)“

(2019/C 65/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: France Télévisions SA

Žalovaní: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Za přítomnosti: Ministre de la Culture et de la Communication

Výrok

- 1) Článek 31 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, musí být vykládán tak, že podnik, který nabízí sledování televizních programů prostřednictvím živého streamování po internetu, nelze na základě této samotné skutečnosti považovat za podnik, který poskytuje síť elektronických komunikací používanou pro veřejné šíření rozhlasového a televizního vysílání.
- 2) Ustanovení směrnice 2002/22, ve znění směrnice 2009/136, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský státu uložil, v situaci, jako je situace v původním řízení, povinnost šíření (must carry) podnikům, které nabízejí sledování televizních programů prostřednictvím živého streamování po internetu, aniž zajišťují síť elektronické komunikace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 7.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundespatentgericht – Německo) – S v. EA, EB, EC

(Věc C-367/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Nařízení (ES) č. 510/2006 – Článek 4 odst. 2 písm. e) – Nařízení (EU) č. 1151/2012 – Článek 7 odst. 1 písm. e) – Ochrana zeměpisných označení a označení původu – Žádost o změnu specifikace – Šunka pocházející z regionu Schwarzwald (Černý les), Německo („Schwarzwälder Schinken“) – Ustanovení o balení v regionu produkce – Použitelnost nařízení (ES) č. 510/2006 nebo nařízení (EE) č. 1151/2012“

(2019/C 65/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: S

Žalované: EA, EB, EC

Výrok

Článek 4 odst. 2 písm. e) nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin ve spojení s článkem 8 nařízení Komise (ES) č. 1898/2006 ze dne 14. prosince 2006, které stanoví podrobná pravidla pro uplatnění nařízení č. 510/2006 a čl. 7 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, musí být vykládány v tom smyslu, že požadavek týkající se balení produktu, na který se vztahuje chráněné zeměpisné označení, v zeměpisné oblasti jeho produkce je v souladu s uvedeným čl. 4 odst. 2 písm. e) odůvodněný, pokud je nezbytným a přiměřeným nástrojem pro zachování jakosti produktu, zaručení jeho původu a zajištění kontroly specifikace chráněného zeměpisného označení. Je věcí vnitrostátního soudu, aby posoudil, zda tento požadavek je řádně odůvodněn jedním z výše uvedených cílů u chráněného zeměpisného označení „Schwarzwälder Schinken“.

(¹) Úř. věst. C 293, 4.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) Finanzamt B v. A-Brauerei

(Věc C-374/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Státní podpory – Článek 107 odst. 1 SFEU – Daň z nabytí nemovitých věcí – Osvobození od daně – Převody vlastnického práva k nemovitým věcem, k nimž došlo z důvodu přeměn uskutečněných uvnitř některých skupin společností – Pojem ‚státní podpora‘ – Podmínka selektivity – Odůvodnění“

(2019/C 65/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt B

Žalovaný: A-Brauerei

Za přítomnosti: Bundesministerium der Finanzen

Výrok

Článek 107 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nesplňuje podmínku selektivity dotčené výhody, kterou toto ustanovení ukládá, a sice takové daňové výhody, jako je výhoda dotčená ve věci v původním řízení, která spočívá v tom, že od daně z nabytí nemovitých věcí je osvobozen převod vlastnického práva k nemovité věci z přeměny zahrnující výhradně společnosti téže skupiny propojené vztahem držby nejméně 95 % podílu nepřetržitě po dobu minimálně pěti let před uvedeným jednáním a pět let po jeho uskutečnění.

(¹) Úř. věst. C 309, 18.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd v. Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Věc C-375/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Články 49 a 56 SFEU – Svoboda usazování a volný pohyb služeb – Hazardní hry – Koncese na provozování služeb automatizované loterijní hry a dalších číselných her s pevným kurzem podle modelu jediného koncesionáře – Omezení – Naléhavé důvody obecného zájmu – Proporcionalita“

(2019/C 65/10)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Žalovaní: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Za přítomnosti: Lottomatica SpA, Lottoitalia Srl

Výrok

- 1) Články 49 SFEU a 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která pro koncesi na poskytování služby automatizované loterijní hry a dalších číselných her s pevným kurzem stanoví model jediného koncesionáře, zatímco na jiné hry, tipovací soutěže a sázky se použije model několika koncesionářů, pokud vnitrostátní soud konstatuje, že vnitrostátní právní úprava skutečně sleduje soudržným a systematickým způsobem legitimní cíle tvrzené dotčeným členským státem.
- 2) Články 49 SFEU a 56 SFEU, jakož i zásady zákazu diskriminace, transparentnosti a proporcionality musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě a takovým aktům přijatým k jejímu provedení, jako jsou akty dotčené ve věci v původním řízení, které pro koncesi na provozování služby automatizované loterijní hry a dalších číselných her s pevným kurzem stanoví vysokou výchozí hodnotu zakázky, pokud je tato hodnota formulována jasně, přesně a jednoznačně a je objektivně odůvodněna, což musí ověřit příslušný vnitrostátní soud.
- 3) Články 49 a 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovému ustanovení, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, obsažené ve vzorové smlouvě o koncesi, která je přílohou výzvy k podávání nabídek, a které stanoví, že k odnětí koncese na provozování služby automatizované loterijní hry a dalších číselných her s pevným kurzem dojde v případě:
 - jakéhokoli trestného činu, v souvislosti s kterým bylo vzneseno obvinění a který veřejný zadavatel kvůli jeho povaze, závažnosti, způsobu spáchání a spojení s předmětem činnosti koncese posoudí tak, že vylučuje důvěryhodnost, profesionalitu a morální způsobilost koncesionáře,
 - že koncesionář poruší právní předpisy v oblasti potírání neregulérních, nezákonných a skrytých sázek, a především, když sám nebo prostřednictvím jím ovládaných nebo s ním propojených společností bez ohledu na jejich sídlo uvádí na trh jiné hry podobné automatizované loterijní hře a dalším číselným hrám s pevným kurzem, aniž k tomu získal požadované oprávnění,

za podmínky, že jsou tato ustanovení odůvodněná, jeví se jako přiměřená sledovanému cíli a jsou v souladu se zásadou transparentnosti, což musí ověřit vnitrostátní soud ve světle vodítek uvedených v tomto rozsudku.

(¹) Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Verden – Německo) – Torsten Hein v. Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Věc C-385/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Článek 7 odst. 1 – Právní úprava členského státu, která prostřednictvím kolektivní smlouvy umožňuje stanovit, že se při výpočtu náhrady mzdy za dovolenou za kalendářní rok zohlední doby zkráceného úvazku – Časové účinky výkladových rozsudků“

(2019/C 65/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Verden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Torsten Hein

Žalovaná: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, jakož i čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která pro účely výpočtu náhrady mzdy za dovolenou umožňuje prostřednictvím kolektivní smlouvy stanovit, že se zohledňuje snížení výdělku, které je důsledkem toho, že během referenční doby existují dny, kdy z důvodu zkrácení úvazku není skutečně vykonávána práce, což má za následek, že zaměstnanec po dobu minimální dovolené za kalendářní rok, na kterou má podle uvedeného čl. 7 odst. 1 nárok, dostává náhradu mzdy za dovolenou, která je nižší než obvyklá odměna, kterou dostává během dob, kdy pracuje. Předkládajícímu soudu přísluší provést výklad vnitrostátní právní úpravy v co možná největším rozsahu ve světle znění a účelu směrnice 2003/88 tak, aby náhrada mzdy za dovolenou vyplácená pracovníkům z titulu minimální dovolené, kterou stanoví uvedený čl. 7 odst. 1, nebyla nižší než průměr obvyklé odměny, kterou tito pracovníci dostávají během dob, kdy skutečně pracují.
- 2) Není namístě omezit časové účinky tohoto rozsudku a unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soudy chránily na základě vnitrostátního práva legitimní očekávání zaměstnavatelů, pokud jde o zachování judikatury nejvyšších vnitrostátních soudů, která potvrdila legalitu ustanovení kolektivní smlouvy pro odvětví stavebnictví, jež se týkají placené dovolené.

(¹) Úř. věst. C 318, 25. 9. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland v. Touring Tours und Travel GmbH (C-412/17), Sociedad de Transportes SA (C-474/17)

(Spojené věci C-412/17 a C-474/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Nařízení (ES) č. 562/2006 – Kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) – Články 20 a 21 – Zrušení ochrany vnitřních hranic schengenského prostoru – Kontroly na území členského státu – Opatření s účinkem rovnocenným hraničním kontrolám – Právní úprava členského státu ukládající autobusovému dopravci provozujícímu spoje překračující vnitřní hranice schengenského prostoru kontrolovat cestovní pasy a povolení k pobytu cestujících – Sankce – Hrozba uložení pokuty“

(2019/C 65/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bundesrepublik Deutschland

Žalované: Touring Tours und Travel GmbH (C-412/17), Sociedad de Transportes SA (C-474/17)

Výrok

Článek 67 odst. 2 SFEU a článek 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013, musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která všem autobusovým dopravcům zajišťujícím pravidelný přeshraniční spoj přes vnitřní hranici schengenského prostoru, jehož destinací je území tohoto členského státu, ukládá povinnost kontrolovat před překročením vnitřní hranice cestovní pasy a povolení k pobytu cestujících s cílem zabránit přepravě státních příslušníků třetích zemí bez těchto cestovních dokladů na státní území a která umožňuje policejním orgánům, aby za účelem dodržení této povinnosti provádět kontrolu přijímaly rozhodnutí o zákazu takových přeprav, která obsahují pohrůžku pokutami ukládanými dopravcům, v jejichž případě bylo rozhodnuto, že na toto území přepravili státní příslušníky třetích zemí bez uvedených cestovních dokladů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 330, 2.10.2017.
Úř. věst. C 382, 13.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem – Česká republika) – AREX CZ a. s. v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-414/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. b) body i) a iii) – Článek 3 odst. 1 – Pořízení zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Společenství – Článek 138 odst. 1 a odst. 2 písm. b) – Dodání uvnitř Společenství – Řetězová plnění s jedinou přepravou – Přičtení přepravy – Přeprava v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně – Vliv na kvalifikaci pořízení jako pořízení uvnitř Společenství“

(2019/C 65/13)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AREX CZ a.s.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 1 písm. b) bod iii) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na pořízení uvnitř Společenství v případě výrobků podléhajících spotřební dani, z nichž lze vybírat spotřební daň na území členského státu určení zásilky nebo přepravy těchto výrobků, uskutečněná osobou povinnou k dani, jejíž ostatní pořízení nejsou předmětem daně z přidané hodnoty podle čl. 3 odst. 1 této směrnice.
- 2) Článek 2 odst. 1 písm. b) bod iii) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě existence řetězce po sobě následujících plnění, která vedla jen k jedné přepravě výrobků podléhajících spotřební dani uvnitř Společenství v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, nemůže být pořízení uskutečněné subjektem povinným zaplatit spotřební daň v členském státě určení zásilky nebo přepravy těchto výrobků kvalifikováno jako pořízení uvnitř Společenství podléhající dani z přidané hodnoty podle tohoto ustanovení, jestliže tato přeprava nemůže být tomuto pořízení přičtena.
- 3) Článek 2 odst. 1 písm. b) bod i) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě existence řetězce po sobě následujících pořízení, jež se týkala týchž výrobků podléhajících spotřební dani a vedla jen k jedné přepravě těchto výrobků uvnitř Společenství v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, není okolnost, že jsou tyto výrobky přepravovány v tomto režimu, rozhodující pro určení, kterému pořízení musí být přeprava přičtena, aby toto pořízení bylo předmětem daně z přidané hodnoty podle tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300, 11.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – Szef Krajowej Administracji Skarbowej v. Skarpa Travel sp. z o.o.

(Věc C-422/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Zdanitelné plnění – Zvláštní režim cestovních kanceláří – Články 65 a 308 – Přirážka cestovní kanceláře – Určení přirážky – Platba záloh před poskytnutím cestovních služeb ze strany cestovní kanceláře – Skutečné náklady cestovní kanceláře“

(2019/C 65/14)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Žalovaná: Skarpa Travel sp. z o.o.

Výrok

- 1) Články 65 a 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/ES ze dne 13. července 2010, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud cestovní kancelář, která podléhá zvláštnímu režimu stanovenému v uvedených člancích 306 až 310, převezme zálohu na platbu za turistické služby, které poskytne cestujícímu, vzniká povinnost k dani z přidané hodnoty (DPH), v souladu s uvedeným článkem 65, při zaplacení uvedené zálohy, pokud jsou v daný okamžik přesně určeny turistické služby, které budou poskytnuty.
- 2) Článek 308 směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2010/45, musí být vykládán v tom smyslu, že přírážku cestovní kanceláře, a v důsledku toho základ daně, tvoří rozdíl mezi celkovou částkou bez daně z přidané hodnoty (DPH), kterou zaplatí cestující, a skutečnými náklady cestovní kanceláře na vstupu na zboží dodané a služby poskytnuté jinými osobami povinnými k dani, pokud tato plnění slouží k přímému prospěchu cestujícího. Pokud částka zálohy odpovídá celkové ceně nebo významné části celkové ceny turistických služeb a cestovní kancelář dosud nevynaložila žádné skutečné náklady nebo pouze omezenou část celkové individuální ceny dané služby nebo pokud skutečné individuální náklady na cestu nesené cestovní kanceláří nemohou být v okamžiku zaplacení zálohy určeny, může být přírážka cestovní kanceláře určena na základě odhadu celkových skutečných nákladů, které nakonec ponese. Pro účely takového odhadu musí cestovní kancelář případně zohlednit náklady, které již v okamžiku přijetí zálohy skutečně vynaložila. Pro účely výpočtu přírážky se od celkové ceny cesty odečtou odhadované celkové skutečné náklady a základ DPH, která musí být zaplacená při přijetí zálohy, se vypočítá vynásobením částky zálohy procentuální hodnotou, kterou představuje takto stanovená předpokládaná přírážka v celkové ceně cesty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 23.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Tübingen – Německo) – Südwestrundfunk v. Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

(Věc C-492/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Podpory poskytované státy – Článek 107 odst. 1 SFEU – Článek 108 odst. 3 SFEU – Veřejnoprávní vysílací organizace – Financování – Právní úprava členského státu ukládající povinnost každé zletilé osobě, která má v držbě obydlí na vnitrostátním území, platit poplatek veřejnoprávním vysílacím organizacím“

(2019/C 65/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Tübingen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Südwestrundfunk

Žalovaní: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

Výrok

- 1) Článek 1 písm. c) nařízení Rady č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU], musí být vykládán v tom smyslu, že změna režimu financování veřejnoprávního vysílání členského státu, která, stejně jako změna dotčená ve věci v původním řízení, spočívá v nahrazení audiovizuálního poplatku z držení přijímacího zařízení audiovizuálním příspěvkem placeným z titulu zejména užívání obydlí nebo provozovny, nepředstavuje změnu stávající podpory ve smyslu tohoto ustanovení, která musí být oznámena Komisi podle čl. 108 odst. 3 SFEU.

- 2) Články 107 a 108 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která svěřuje veřejnoprávní vysílací organizaci derogační pravomoc ve vztahu k obecnému právu, která jí umožňuje dát sama podnět k exekuci nesplacených pohledávek týkajících se audiovizuálního příspěvku.

(¹) Úř. věst. C 402, 27. 11. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverfassungsgericht – Německo) – řízení zahájené Heinrichem Weissem a dalšími

(Věc C-493/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Hospodářská a měnová politika – Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 – Platnost – Program nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích – Články 119 a 127 SFEU – Pravomoci ECB a Evropského systému centrálních bank – Udržování cenové stability – Proporcionalita – Článek 123 SFEU – Zákaz měnového financování členských států eurozóny“

(2019/C 65/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverfassungsgericht

Účastníci původního řízení

Stěžovatelé: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

za přítomnosti: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Výrok

- 1) Přezkum první až čtvrté předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 ze dne 4. března 2015 o programu nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích, ve znění rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2017/100 ze dne 11. ledna 2017.
- 2) Pátá předběžná otázka je nepřipustná.

(¹) Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Liège – Belgie) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na Marin-Simion Suta

(Věc C-514/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Evropský zatýkací rozkaz – Článek 4 odst. 6 – Důvod, pro který je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu – Trestný čin, za který byl ve vystavujícím členském státě uložen trest odnětí svobody a za který lze ve vykonávajícím členském státě uložit pouze peněžitý trest“

(2019/C 65/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Liège

Účastník původního řízení

Marin-Simion Sut

Výrok

Článek 4 bod 6 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud má osoba, na kterou se vztahuje evropský zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody, bydliště ve vykonávajícím členském státě a má k tomuto členskému státu rodinné, společenské nebo ekonomické vazby, jako je tomu ve věci v původním řízení, může vykonávající justiční orgán s ohledem na společenské znovuzачlenění uvedené osoby výkon tohoto rozkazu odmítnout, přestože se na trestný čin, pro který je evropský zatýkací rozkaz vydán vztahuje podle práva vykonávajícího členského státu pouze peněžitý trest, pokud v souladu s tímž vnitrostátním právem tato okolnost nebrání tomu, aby byl trest odnětí svobody uložený vyžádané osobě skutečně vykonán v tomto členském státě, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 347, 16. 10. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 – Mykola Janovyč Azarov v. Rada Evropské unie**(Věc C-530/17 P) (¹)**

„Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Zařazení jména navrhovatele – Rozhodnutí orgánu třetího státu – Povinnost Rady ověřit, zda bylo toto rozhodnutí přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu“

(2019/C 65/18)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Mykola Janovyč Azarov (zástupci: A. Egger a G. Lansky, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a F. Naert, zmocněnci)

Výrok

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 7. července 2017, Azarov v. Rada (T-215/15, EU:T:2017:479), se zrušuje.

2) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Mykoly Janovyče Azarova.

3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených jak v rámci řízení v prvním stupni, tak rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 374, 6.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Alpenchalets Resorts GmbH v. Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Věc C-552/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Zvláštní režim pro cestovní kanceláře – Poskytování ubytování v rekreačním objektu pronajímaném od jiných osob povinných k dani – Další služby – Vedlejší nebo hlavní služby – Snížená sazba daně – Ubytování poskytované cestovní kanceláří vlastním jménem“

(2019/C 65/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Alpenchalets Resorts GmbH

Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Výrok

- 1) Články 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že samotné plnění cestovní kanceláře spočívající v poskytnutí ubytování v rekreačním objektu pronajímaném od třetích osob povinných k dani nebo takové poskytnutí ubytování v rekreačním objektu doprovázené dalšími službami, nezávisle na významu těchto dalších služeb, představuje každé jedinou službu spadající pod zvláštní režim pro cestovní kanceláře.
- 2) Článek 98 odst. 2 směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že poskytování služeb cestovní kanceláří spočívající v poskytování ubytování v rekreačních objektech, které spadá pod článek 307 této směrnice, nemůže podléhat snížené sazbě daně nebo některé ze snížených sazeb stanovených v tomto prvně uvedeném ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 437, 18.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen – Švédsko) – trestní řízení proti Imranu Syedovi

(Věc C-572/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 4 odst. 1 – Právo na rozšiřování – Porušení práv z duševního vlastnictví – Zboží opatřené motivem chráněným autorským právem, určené k prodeji – Skladování k obchodním účelům – Sklad oddělený od místa prodeje“

(2019/C 65/20)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastník původního trestního řízení

Imran Syed

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že skladování zboží obchodníkem, které je opatřeno motivem chráněným autorským právem na území členského státu skladování, může představovat porušení výlučného práva nositele tohoto práva na rozšiřování, jak je vymezeno tímto ustanovením, když tento obchodník nabízí bez svolení nositele tohoto autorského práva v obchodě k prodeji zboží, které je totožné se zbožím, jež skladuje, za podmínky, že skladované zboží je skutečně určeno k prodeji na území členského státu, kde je tento motiv chráněn. Vzdálenost mezi místem skladování a místem prodeje nemůže být sama o sobě rozhodujícím prvkem pro určení, zda je skladované zboží určeno k prodeji na území tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 412, 4.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari – Itálie) – Francesca Cadeddu v. Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

(Věc C-667/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1083/2006 – Článek 2 bod 4 – Pojem ‚příjemce‘ – Článek 80 – Zákaz provést odpočet nebo srážku z vyplacených částek – Zvláštní poplatek s rovnocenným účinkem – Pojem – Stipendium spolufinancované Evropským sociálním fondem – Postavení na roveň příjmům ze závislé činnosti – Srážka ze zálohy na daň z příjmu zvýšená o další regionální daně a komunální poplatky“

(2019/C 65/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Francesca Cadeddu

Žalovaní: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

Výrok

Článek 80 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 ve spojení s čl. 2 bodem 4 tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, podle které dani z příjmů fyzických osob podléhají částky, které jim byly přiděleny jako stipendium veřejnoprávním subjektem odpovědným za provádění projektu zvoleného řídicím orgánem dotčeného operačního programu ve smyslu čl. 2 bodu 3 uvedeného nařízení a financovaného z evropských strukturálních fondů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 12.2.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Mureș – Rumunsko) – trestní řízení proti Virgilu Mailatovi, Delii Eleně Mailat, Apcom Select SA

(Věc C-17/18) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Články 19 a 29, jakož i čl. 135 odst. 1 písm. l) – Převod souhrnu majetku nebo jeho části – Osvobození nájmu nemovitosti od daně – Smlouva o nájmu nemovitosti sloužící k provozování obchodní činnosti a movitého majetku nezbytného k tomuto provozování – Plnění související s nemovitostí, která vedla k odpočtu DPH – Oprava daně“

(2019/C 65/22)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Mureș

Účastníci původního trestního řízení

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA

Výrok

- 1) Pojem „převod souhrnu majetku nebo jeho části“ ve smyslu článku 19 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že nezahrnuje plnění, jehož prostřednictvím je pronajata nemovitost, která sloužila k provozování obchodní činnosti, včetně všech hmotných aktiv a inventárních předmětů nezbytných k tomuto provozování, i když nájemce pokračuje ve výkonu činnosti pronajímatele pod stejným názvem.
- 2) Článek 135 odst. 1 písm. l) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že smlouva o nájmu, jejímž předmětem je nemovitost, která sloužila k provozování obchodní činnosti, jakož i veškerá hmotná aktiva a inventární předměty nezbytné k tomuto provozování, představuje jediné plnění, v jehož rámci je nájem nemovitosti hlavním plněním.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 9.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-51/18) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 – Správní praxe, podle níž odměna při opětném prodeji náležející autorovi originálu uměleckého díla podléhá DPH“

(2019/C 65/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: N. Gossement a B.-R. Killmann, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupce: G. Hesse, zmocněnec)

Výrok

- 1) Stanovením, že odměna při opětném prodeji náležející autorovi originálu uměleckého díla podléhá dani z přidané hodnoty, Rakouská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.
- 2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (pléna) ze dne 10. prosince 2018 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Court of Session (Scotland), Edinburgh – Spojené království] – Andy Wightman a další v. Secretary of
State for Exiting the European Union**

(Věc C-621/18) ⁽¹⁾

**„Řízení o předběžné otázce – Článek 50 SEU – Oznámení záměru vystoupit z Evropské unie učiněné
členským státem – Důsledky oznámení – Právo jednostranně odvolat oznámení – Podmínky“**

(2019/C 65/24)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Účastníci původního řízení

Žalobci: Andy Wightman, Ross Greer, Alyn Smith, David Martin, Catherine Stihler, Jolyon Maugham, Joanna Cherry

Žalovaný: Secretary of State for Exiting the European Union

za účasti: Chrise Leslieho, Toma Brakea

Výrok

Článek 50 SEU musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy členský stát oznámil Evropské radě na základě článku 50 SEU svůj záměr vystoupit z Evropské unie, dovoluje tento článek tomuto členskému státu kdykoliv před vstupem dohody o vystoupení uzavřené mezi tímto členským státem a Evropskou unií v platnost, nebo v případě neexistence takové dohody kdykoliv před uplynutím lhůty dvou let podle odstavce 3 téhož článku, případně prodloužené v souladu s tímto odstavcem, jednostranně, jednoznačně a bezpodmínečně odvolat toto oznámení listinou zaslanou Evropské radě poté, co dotyčný členský stát v souladu se svými ústavními předpisy přijme rozhodnutí o odvolání. Předmětem takového odvolání je potvrzení členství tohoto členského státu v Evropské unii za nezměněných podmínek co do jeho postavení coby členského státu, přičemž tímto odvoláním se ukončuje postup vystupování.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 445, 10.12.2018.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul de Arbitraj Instituționalizat Galați (Rumunsko) dne 5. června 2018 – Uniunea Națională a Barourilor din România v. Marcel – Vasile Holunga

(Věc C-370/18)

(2019/C 65/25)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul de Arbitraj Instituționalizat Galați

Účastníci původního řízení

Žalobce: Uniunea Națională a Barourilor din România

Žalovaný: Marcel – Vasile Holunga

Usnesením ze dne 13. prosince 2018 prohlásil Soudní dvůr (osmý senát) žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za zjevně nepřípustnou.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. června 2018 Senetic S.A. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 24. dubna 2018 ve věci T-207/17, Senetic v. EUIPO

(Věc C-408/18 P)

(2019/C 65/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Senetic S.A. (zástupce: M. Krekora, advokat)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, HP Hewlett Packard Group LLC

Usnesením ze dne 13. prosince 2018 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. června 2018 Senetic S.A. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 24. dubna 2018 ve věci T-208/17, Senetic v. EUIPO

(Věc C-409/18 P)

(2019/C 65/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Senetic S.A. (zástupce: M. Krekora, advokat)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, HP Hewlett Packard Group LLC

Usnesením ze dne 13. prosince 2018 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. srpna 2018 Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 14. června 2018 ve věci T-165/17, Emcur v. EUIPO

(Věc C-533/18 P)

(2019/C 65/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (zástupce: K. Bröcker, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 8. ledna 2019 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Słupsku (Polsko) dne 11. října 2018 – trestní řízení proti JI

(Věc C-634/18)

(2019/C 65/29)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Słupsku

Účastník původního trestního řízení

Ji

Předběžné otázky

- 1) Musí být norma unijního práva obsažena v čl. 4 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí Rady 2004/757/SVV⁽¹⁾ ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami, chápána v tom smyslu, že toto ustanovení nebrání výkladu pojmu „značné množství drog“ v každém jednotlivém případě v rámci individuálního posouzení vnitrostátním soudem a takové posouzení nevyžaduje uplatnění žádného objektivního kritéria, zejména nevyžaduje konstatování, že pachatel drží drogy za účelem činností uvedených v čl. [2] odst. [1] písm. a) tohoto rámcového rozhodnutí, tedy za účelem výroby, nabízení, nabízení za účelem prodeje, šíření, překupnictví či dodávání za jakýchkoliv podmínek?
- 2) Jsou prostředky soudní ochrany, které jsou nezbytné k zajištění efektivitu a účinnosti norem unijního práva obsažených v rámcovém rozhodnutí 2004/757/SVV, zejména v čl. 4 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. c) tohoto rámcového rozhodnutí, v rozsahu, v němž polský zákon o boji proti drogové závislosti neobsahuje přesnou formulaci týkající se značného množství drog a ponechává tento výklad na uvážení senátu rozhodujícího v dané věci v rámci tzv. soudního uvážení, dostatečné k tomu, aby byla polským občanům zajištěna účinná ochrana vyplývající z norem unijního práva, kterými se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami?
- 3) Je vnitrostátní právní norma obsažená v čl. 62 odst. 2 zákona o boji proti drogové závislosti v souladu s unijním právem, zejména s normou obsaženou v čl. 4 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2004/757/SVV, a pokud ano, brání chápání pojmu „značné množství omamných a psychotropních látek“ přijatému polskými vnitrostátními soudy norma unijního práva stanovící, že přísnější trestní odpovědnost se vztahuje na toho, kdo spáchal trestný čin spočívající v držení velkého množství drog za účelem činností uvedených v čl. 2 odst. 1) písm. c) rámcového rozhodnutí 2004/757/SVV?

- 4) Brání zásada rovnosti a nediskriminace (článek 14 Evropské úmluvy o lidských právech, články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s čl. 6 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii) článku 62 odst. 2 zákona o boji proti drogové závislosti, který stanoví přísnější trestní odpovědnost za čin spočívající v držení značného množství omamných a psychotropních látek v pojetí přijatém polskými vnitrostátními soudy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 335, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy w Chełmnie (Polsko) dne 29. října 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) v. ZP

(Věc C-671/18)

(2019/C 65/30)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Účastníci původního řízení

Žalobce: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Žalovaný: ZP

Předběžné otázky

1. Mají být čl. 7 odst. 2 písm. i) bod iii) a čl. 20 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut ⁽¹⁾, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 ⁽²⁾ (dále jen „rámcové rozhodnutí“), vykládány v tom smyslu, že opravňují soud odmítnout vykonat rozhodnutí orgánu vydávajícího státu jiného než soud, pokud zjistí, že při doručení tohoto rozhodnutí bylo porušeno právo účastníka řízení na účinnou soudní ochranu?
2. Konkrétně, může být základem pro odmítnutí zjištění, že přes dodržení pravidel pro doručování platných ve vydávajícím státě a lhůt pro napadení rozhodnutí, o němž hovoří čl. 1 písm. a) body ii) a iii) rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV, neměl účastník řízení s bydlištěm ve vykonávajícím státě ve fázi předcházející projednání věci před soudem zajištěnou skutečnou a účinnou možnost ochrany svých práv, protože neměl dostatečnou lhůtu pro odpovídající reakci na oznámení o uložení trestu?
3. Je v souladu s článkem 3 rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV, aby rozsah právní ochrany poskytované osobám, vůči kterým má být uznán peněžitý trest, závisel na tom, zda má řízení o udělení trestu správní, přestupkovou nebo trestní povahu?

4. Vzhledem k cílům a zásadám stanoveným v rámcovém rozhodnutí 2005/214/SVV, mimo jiné v jeho článku 3, jsou vykonatelná rozhodnutí jiných orgánů než soudů vydaná na základě právních předpisů vydávajícího státu, podle nichž za porušení dopravních předpisů nese odpovědnost osoba, na jejíž jméno je vozidlo registrováno, a rozhodnutí jsou tedy vydána pouze na základě informací získaných v rámci přeshraniční výměny údajů o registraci vozidla, aniž by se v dané věci provádělo jakékoli vyšetřování, včetně zjištění skutečného pachatele deliktu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005, L 76, s. 16.

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul București (Rumunsko) dne 6. listopadu 2018 – TK v. Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

(Věc C-708/18)

(2019/C 65/31)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul București

Účastníci původního řízení

Žalobce: TK

Žalovaný: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 8 a 52 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 7 písm. f) směrnice 95/46/ES ⁽¹⁾ o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, tedy čl. 5 odst. 2 zákona č. 677/2001 a článek 6 rozhodnutí ANSPDCP č. 52/2012 (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal) (Národní úřad pro dohled nad zpracováváním osobních údajů), která stanoví možnost použití kamerového monitorovacího systému, bez souhlasu subjektu údajů, pro zajištění bezpečnosti a ochrany osob, majetku a hodnot a za účelem uskutečnění oprávněných zájmů?
- 2) Musí být články 8 a 52 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že omezení práv a svobod prostřednictvím kamerového dohledu dodržuje zásadu proporcionality, splňuje požadavek nezbytnosti a odpovídá účelům veřejného zájmu nebo potřebě chránit práva a svobody druhých, pokud provozovatel může k ochraně předmětného oprávněného zájmu přijmout jiná opatření?
- 3) Musí být čl. 7 písm. f) směrnice 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů vykládán v tom smyslu, že „oprávněný zájem“ správce musí být prokázáný, existující a trvající v době zpracování?

- 4) Musí být čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů vykládán v tom smyslu, že zpracování (kamerový dohled) je nadměrné nebo nevhodné, pokud provozovatel může k ochraně předmětného oprávněného zájmu přijmout jiná opatření?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 1995, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Timișoara (Rumunsko) dne 14. listopadu 2018 – CT v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

(Věc C-716/18)

(2019/C 65/32)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Timișoara

Účastníci původního řízení

Odvolatel: CT

Odpůrci: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

Předběžné otázky

- 1) Vyžadují ustanovení čl. 288 [odst. 1] bod 4 směrnice Rady 2006/112 ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie (Úř. věst. 2006, L 347) dne 11. prosince 2006 ⁽¹⁾, za takových okolností, jaké jsou okolnosti v projednávané věci, v rámci kterých fyzická osoba vykonává ekonomickou činnost prostřednictvím výkonu několika svobodných povolání, jakož i prostřednictvím pronájmu nemovitého majetku, čímž získává pravidelné příjmy, aby byla určitá podnikatelská činnost určena jako hlavní činnost za účelem stanovení toho, zda pronájem může být kvalifikován jako vedlejší plnění k této činnosti, a v případě kladné odpovědi, na základě jakých kritérií lze určit uvedenou hlavní činnost, anebo [zda výše uvedená ustanovení] musí být vykládána v tom smyslu, že souhrn podnikatelských činností, prostřednictvím kterých se uskutečňuje ekonomická činnost této fyzické osoby, představuje „hlavní činnost“?
- 2) Umožňují ustanovení čl. 288 [odst. 1] bodu 4 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie (Úř. věst. 2006, L 347) dne 11. prosince 2006, v případě, že nemovitý majetek pronajatý fyzickou osobou třetí osobě není určen a používán k výkonu zbývajících ekonomické činnosti této osoby, tudíž není možné stanovit vztah mezi [pronajatým nemovitým majetkem] a výkonem různých povolání dotyčné osoby, kvalifikovat plnění spočívající v pronájmu jako „vedlejší plnění“, což má za důsledek vyloučení tohoto plnění z výpočtu obrátu, který slouží jako referenční hodnota pro účely uplatnění zvláštního režimu osvobození od daně pro malé podniky?

- 3) Za situace popsané v druhé předběžné otázce, je pro účely kvalifikace plnění spočívajícího v pronájmu jako „vedlejšího“ relevantní skutečnost, že toto plnění bylo uskutečněno ve prospěch třetí osoby, která je právnickou osobou, ve které má fyzická osoba postavení společníka a jednatele, přičemž tato právnická osoba má sídlo v předmětné nemovitosti a vykonává podnikatelskou činnost, která je stejné povahy jako podnikatelská činnost dotyčné fyzické osoby?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. listopadu 2018 Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vněšekonombank) proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 13. září 2018 ve věci T-737/14, Vněšekonombank (VEB) v. Rada

(Věc C-731/18 P)

(2019/C 65/33)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vněšekonombank) (zástupci: J. Viñals Camallonga a J. Iriarte Ángel, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (šestého senátu) ze dne 13. září 2018 ve věci T-737/14;
- vydal sám konečné rozhodnutí ve věci v tom smyslu, že vyhoví návrhovým žádáním žalobkyně (nyní navrhovatelky) vzneseným v žalobě, a tedy zrušil článek 1 rozhodnutí 2014/512/SZBP ⁽¹⁾ ze dne 31. července 2014, článek 5 nařízení (EU) č. 833/2014/SZBP ⁽²⁾ ze dne 31. července 2014, nový článek 1 podle rozhodnutí 2014/659/SZBP ⁽³⁾ ze dne 8. září 2014 a nový článek 5 podle nařízení (EU) č. 960/2014/SZBP ⁽⁴⁾ ze dne 8. září 2014, v rozsahu, v němž se tato ustanovení týkají VEB, a odstranil její název z příslušných příloh uvedených rozhodnutí a nařízení;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka čtyři důvody:

1. Nesprávné právní posouzení spočívající v nesprávném závěru, uvedeném v napadeném rozsudku, že Rada splnila svou povinnost uvést odůvodnění.
2. Nesprávné právní posouzení spočívající v nesprávném závěru, uvedeném v napadeném rozsudku, že nedošlo k nesprávnému posouzení skutkového stavu, z něž vycházejí relevantní ustanovení napadených aktů. Uvedené má dopad i na zneužití pravomoci.
3. Nesprávné právní posouzení spočívající v nesprávném závěru, uvedeném v napadeném rozsudku, že bylo respektováno právo na účinnou soudní ochranu.

4. Nesprávné právní posouzení spočívající v nesprávném závěru, uvedeném v napadeném rozsudku, že bylo respektováno právo VEB na vlastnictví. Uvedené má dopad i na porušení zásady rovnosti.

- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/512/SZBP ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 229, s. 13)
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 229, s. 1)
- ⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2014/659/SZBP ze dne 8. září 2014, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 271, s. 54)
- ⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 960/2014 ze dne 8. září 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 271, p. 3)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 30. listopadu 2018 – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) v. Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Věc C-753/18)

(2019/C 65/34)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Odpůrkyně: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Předběžné otázky

- 1) Má pronajímání vozidel standardně vybavených radiopřijímači za následek, že osoba, která si pronajme automobil, je uživatelem, který sděluje veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 ⁽¹⁾ a ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice 2006/115 ⁽²⁾?
- 2) Jaký je případně význam objemu, v jakém je prováděna činnost pronajímání aut, a trvání pronájmů?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. 2006, L 376, s. 28).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Rădăuți (Rumunsko) dne 3. prosince 2018 – OF v. PG

(Věc C-759/18)

(2019/C 65/35)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Rădăuți

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: OF

Odpůrkyně: PG

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že skutečnost, že odpůrkyně nevznesla námitku nedostatku mezinárodní příslušnosti rumunských soudů vydat rozhodnutí ve věci, jejímž předmětem je „rozvod manželství s nezletilým dítětem“, představuje konkludentní souhlas, aby věc projednal soud, k němuž navrhovatel podal návrh, pokud mají účastníci řízení své obvyklé bydliště v jiném členském státě [Evropské unie] (v projednávané věci v Itálii) a návrh na rozvod byl podán před soudem státu, jehož jsou státními příslušníky?
- 2) Je třeba čl. 3 odst. 1 a článek 17 nařízení (ES) č. 2201/2003 vykládat v tom smyslu, že soud musí nebo může bez návrhu prohlásit nedostatek mezinárodní příslušnosti rumunských soudů k projednání „rozvodu manželství s nezletilým dítětem“ v případě, že nedošlo k dohodě účastníků řízení s bydlištěm v jiném členském státě [Evropské unie] (v projednávané věci v Itálii) o volbě příslušného soudu (s následným zamítnutím návrhu, když k projednání tohoto sporu nejsou příslušné rumunské soudy), s předností před čl. 915 odst. 2 Codul de procedură civilă (občanský soudní řád), podle něhož lze vznést námitku výlučné místní příslušnosti Judecătoria Rădăuți (soud prvního stupně v Rădăuți, Rumunsko) [s tím důsledkem, že jeho příslušnost k projednání věci je odmítnuta ve prospěch Judecătoriei Sectorului 5 București (soud prvního stupně pro pátý obvod města Bukurešti, Rumunsko) a je vydáno rozhodnutí ve věci samé], zejména z důvodu, že uvedená ustanovení jsou méně příznivá než ustanovení vnitrostátního právního řádu [čl. 915 odst. 2 Codul de procedură civilă (občanský soudní řád)]?
- 3) Je třeba výraz „manželé a nositelé rodičovské zodpovědnosti v době zahájení řízení příslušnost soudů [...] jiným jednoznačným způsobem přijali“, uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 2201/2003 vykládat v tom smyslu, že účastníci řízení, kteří mají obvyklé bydliště v jiném členském státě [Evropské unie] (v projednávané věci v Itálii), a dohodnou se, že soudem příslušným k projednání návrhu na rozvod je soud členského státu, jehož jsou státními příslušníky, [Judecătoriei Rădăuți Rădăuți (soud prvního stupně, Rumunsko)], tak se posledně uvedený soud bez dalšího stane příslušným k tomu, aby rozhodoval o návrhu týkajícím se „výkonu rodičovské moci, bydliště dítěte a příspěvku rodičů na výživu a výchovu dítěte“?
- 4) Je třeba pojem „rodičovská zodpovědnost“ podle čl. 2 bodu 7 a článku 12 nařízení (ES) č. 2201/2003 vykládat v tom smyslu, že zahrnuje rovněž pojem „rodičovská moc“ stanovený v článku 483 Codul Civil (občanský zákoník), „bydliště dítěte“ podle článku 400 Codul Civil (občanský zákoník) a „příspěvek rodičů na výživu a výchovu dítěte“ podle článku 402 Codul Civil (občanský zákoník)?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. 2003, L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243).

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2018 Jean-Françoisem Jalkhem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 17. října 2018 ve věci T-26/17, Jalkh v. Parlament

(Věc C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Jean-François Jalkh (zástupce: F. Wagner, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek sedmého senátu Tribunálu Evropské unie ze dne 17. října 2018 (T-26/17);

a v důsledku toho:

— zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 22. listopadu 2016, kterým se přijímá zpráva č. A8-0319/2016 o zbavení imunity a výsad Jean-Françoise JALKHA, člena Evropského parlamentu;

— rozhodl o částce, kterou je třeba navrhovateli přiznat z titulu nákladů řízení;

— uložil Evropskému parlamentu náhradu všech nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Důvody kasačního opravného prostředku vycházejí z porušení unijního práva, z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení právní povahy skutkového stavu, jakož i ze zjevně nesprávného posouzení.

1. K úvodním poznámkám rozsudku

Na rozdíl od toho, co uvádí Tribunál v bodě 21 napadeného rozsudku, nezbavení poslanecké imunity neupírá poškozenému možnost domáhat se ve Francii vůči poslanci náhrady škody ve výlučně občanskoprávní rovině na základě zavinění [článek 1240 Code civil (občanský zákoník)].

2. K prvnímu žalobnímu důvodu, jímž se Tribunál zabýval

Závěry Tribunálu vycházejí z nerozlišení dvou ustanovení. Bod H [sporného rozhodnutí] spadá do argumentace související s článkem 8 protokolu č. 7, týkajícím se projevování názorů, zatímco Tribunál v bodech 44 až 46 rozvádí svou argumentaci k téže otázce s odkazem na článek 9 protokolu č. 7, týkající se imunity, jenž odkazuje na příslušné vnitrostátní předpisy.

3. Ke druhému a třetímu žalobnímu důvodu, jimiž se Tribunál zabýval

Tribunál se dopustil zjevně nesprávného posouzení, když nepřiznal Pracovnímu dokumentu Generálního ředitelství pro výzkum Evropského parlamentu nazvanému „Parlamentní imunita v členských státech Evropského společenství a v Evropském parlamentu, řada Právní záležitosti“ závaznost a nezohlednil zásady v něm připomenuté, což jej vedlo k nesprávnému uplatnění článku 9 protokolu č. 7 na skutkový stav projednávané věci.

4. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, jímž se Tribunál zabýval

— K dosavadní judikatuře

Navzdory tomu, že Tribunál uvádí opak, existuje ustálená judikatura Parlamentu „spočívající v zamítní žádosti o zbavení poslanecké imunity vycházejících ze skutkových okolností souvisejících s politickou aktivitou poslanců“, která jej měla vést k odlišnému závěru stran zbavení poslanecké imunity.

— K *fumus persecutionis*

Neexistuje žádný přezkum stranickosti či nestrannosti spolku ze strany soudních orgánů, k čemuž měl Tribunál přihlédnout na základě pouhého nahlédnutí do zákona ze dne 29. července 1881.

Tribunál měl možnost nahlédnutím do zprávy Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme (Národní úřad pro dohled nad antisemitismem, Francie) ověřit stranickost tohoto spolku, který se domáhá rozpuštění politické strany Front National (Národní fronta, Francie), a je tedy skutečným politickým protivníkem Jean-Françoise Jalkha.

Jde tedy o rozpoznáný případ *fumus persecutionis*.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2018 Jean-Françoisem Jalkhem proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 17. října 2018 ve věci T-27/17, Jalkh v. Parlament

(Věc C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-François Jalkh (zástupce: F. Wagner, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek sedmého senátu Tribunálu Evropské unie ze dne 17. října 2018 (T-27/17);

a v důsledku toho:

— zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 22. listopadu 2016, kterým se přijímá zpráva č. A8-0319/2016 o zbavení imunity a výsad Jean-Françoise JALKHA, člena Evropského parlamentu;

— rozhodl o částce, kterou je třeba navrhovateli přiznat z titulu nákladů řízení;

— uložil Evropskému parlamentu náhradu všech nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Důvody kasačního opravného prostředku vycházejí z porušení unijního práva, z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení právní povahy skutkového stavu, jakož i ze zjevně nesprávného posouzení.

1. K úvodním poznámkám rozsudku

Na rozdíl od toho, co uvádí Tribunál v bodě 21 napadeného rozsudku, nezbavení poslanecké imunity neupírá poškozenému možnost domáhat se ve Francii vůči poslanci náhrady škody ve výlučně občanskoprávní rovině na základě zavinění [článek 1240 Code civil (občanský zákoník)].

2. K prvnímu žalobnímu důvodu, jímž se Tribunál zabýval

Závěry Tribunálu vycházejí z nerozlišení dvou ustanovení. Bod H [sporného rozhodnutí] spadá do argumentace související s článkem 8 protokolu č. 7, týkajícím se projevování názorů, zatímco Tribunál v bodech 44 až 46 rozvádí svou argumentaci k téže otázce s odkazem na článek 9 protokolu č. 7, týkající se imunity, jenž odkazuje na příslušné vnitrostátní předpisy.

3. Ke druhému a třetímu žalobnímu důvodu, jimiž se Tribunál zabýval

Tribunál se dopustil zjevně nesprávného posouzení, když nepřiznal Pracovnímu dokumentu Generálního ředitelství pro výzkum Evropského parlamentu nazvanému „Parlamentní imunita v členských státech Evropského společenství a v Evropském parlamentu, řada Právní záležitosti“ závaznost a nezohlednil zásady v něm připomenuté, což jej vedlo k nesprávnému uplatnění článku 9 protokolu č. 7 na skutkový stav projednávané věci.

4. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, jímž se Tribunál zabýval

— K dosavadní judikatuře

Navzdory tomu, že Tribunál uvádí opak, existuje ustálená judikatura Parlamentu „spočívající v zamítní žádosti o zbavení poslanecké imunity vycházejících ze skutkových okolností souvisejících s politickou aktivitou poslanců“, která jej měla vést k odlišnému závěru stran zbavení poslanecké imunity.

— K *fumus persecutionis*

Neexistuje žádný přezkum stranickosti či nestrannosti spolku ze strany soudních orgánů, k čemuž měl Tribunál přihlédnout na základě pouhého nahlédnutí do zákona ze dne 29. července 1881.

Tribunál měl možnost analýzou znění pozvánky na seminář Fédération des Maisons des Potes (Federace Domů kamarádů, Francie) ověřit stranickost tohoto spolku, který je politickým protivníkem politické strany Front National (Národní fronta, Francie) a Jean-Françoise Jalkha.

Jde tedy o rozpoznáný případ *fumus persecutionis*.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2018 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) vydanému dne 24. října 2018 ve věci T-29/17, RQ v. Komise

(Věc C-831/18 P)

(2019/C 65/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Další účastník řízení: RQ

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) Evropské unie ze dne 24. října 2018 ve věci T-29/17, kterým se zrušuje rozhodnutí Komise C(2016) 1449 final ze dne 2. března 2016 o žádosti o zbavení imunity RQ;
- zamítl žalobu na neplatnost podanou odpůrkyní v řízení o kasačním opravném prostředku k Tribunálu Evropské unie a vydal konečné rozhodnutí o otázkách, které jsou předmětem projednávaného kasačního opravného prostředku, nebo jestliže stav sporu nedovoluje Soudnímu dvoru vydat konečné rozhodnutí, vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé;
- uložil žalobkyni v první stupni náhradu nákladů řízení vynaložených Komisí jak v řízení prvním stupni, tak i v řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku se Komise dovolává tří důvodů:

1. Zaprvé na rozdíl od Tribunálu má Komise za to, že rozhodnutí o zbavení imunity není aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení žalobkyně a nemůže být tedy předmětem žaloby na neplatnost. Rozsudek napadený kasačním opravným prostředkem je tedy stížen nesprávným právním posouzením, jelikož považuje žalobu za přípustnou.
 2. Zadruhé má Komise za to, že rozsudek napadený kasačním opravným prostředkem poskytuje nesprávný výklad práva být vyslechnut zakotveného v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie tím, že je založen na nesprávném výkladu a použití čl. 4 odst. 3 SEU (zásada loajální spolupráce) a obecné zásady vzájemné důvěry mezi orgány Unie a orgány členských států.
 3. Zatřetí má Komise za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při kvalifikaci jednání Komise v projednávaném případě tím, že měl za to, že Komise dostatečně nedodržela právo žalobkyně být vyslechnuta.
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. prosince 2018 – Coveris Rigid France v. Komise

(Věc T-531/15) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh s potravinovými obaly pro maloobchodní prodej – Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU – Zásada osobní odpovědnosti – Neexistence hospodářské návaznosti – Rovné zacházení“

(2019/C 65/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Coveris Rigid France, původně Coveris Rigid (Auneau) France (Auneau, Francie) (zástupci: H. Meyer-Lindemann, C. Graf York von Wartenburg a L. Stammwitz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Biolan, F. Jimeno Fernández a L. Wildpanner, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 4336 final ze dne 24. června 2015 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39563 – Potravinové obaly pro maloobchodní prodej) v části, v níž se týká žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Coveris Rigid France se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 406, 7.12.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. prosince 2018 – Tomasz KawałkoTrofeum v. EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)

(Věc T-115/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie KINDERPRAMS – Starší národní obrazové ochranné známky Kinder – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Totožnost nebo podobnost výrobků a služeb – Podobnost označení – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001“

(2019/C 65/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Tomasz KawałkoTrofeum (Gdyně, Polsko) (zástupce: P. Moksa, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Bonne a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Ferrero SpA (Alba, Itálie) (zástupci: F. Jacobacci a L. Ghedina, advokáti)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. prosince 2017 (věc R 1112/2017-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Ferrero a Tomaszem KawałkoTrofeum.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Tomaszovi KawałkoTROFEUM se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – GM a další v. Komise

(Věc T-539/16) (¹)

„Veřejná služba – Úředníci – Reforma služebního řádu – Nařízení (EU, Euratom) č. 1023/2013 – Druhy pracovních míst – Přechodná pravidla pro zařazení do určitých druhů pracovních míst – Článek 31 přílohy XIII služebního řádu – Asistenti v přechodném období – Povýšení na základě článku 45 služebního řádu povolené výhradně v rámci služebního postupu, který odpovídá druhu zastávaného pracovního místa – Vyloučení úředníků AST 9 z povýšovacího řízení – Neexistence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení – Potvrzující akt – Překážka věci zahájené – Zjevná nepřipustnost – Článek 129 jednacího řádu – Námitka nepřipustnosti – Článek 130 jednacího řádu“

(2019/C 65/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: GM, GN, GO a GP (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně J. Currall a G. Gattinara, poté C. Berardis-Kayser a G. Gattinara a nakonec G. Berscheid a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise, kterými orgán oprávněný ke jmenování tohoto orgánu zařadil žalobce na pracovní místo „asistent v přechodném období“, čímž od 1. ledna 2014 ztratili způsobilost k povýšení do vyšší platové třídy.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada poloviny nákladů řízení vynaložených GM, GN, GO a GP.
- 3) GM, GN, GO a GP ponesou polovinu vlastních nákladů řízení.
- 4) Evropský parlament a Rady Evropské unie ponesou vlastní náklady řízení související s jejich návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

(¹) Úř. věst. C 96, 23.3.2015 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-16/15 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 11. prosince 2018 – QC v. Evropská rada(Věc T-834/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost – Prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016 – Tisková zpráva – Pojem ‚mezinárodní dohoda‘ – Identifikace autora aktu – Působnost aktu – Zasedání Evropské rady – Setkání hlav států nebo předsedů vlád členských států Evropské unie konané v prostorách Rady Evropské unie – Postavení zástupců členských států Unie na setkání se zástupcem třetí země – Článek 263 první pododstavec SFEU – Nedostatek pravomoci“

(2019/C 65/42)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: QC (zástupce: C. Ladis, advokát)

Žalovaná: Evropská rada (zástupci: S. Boelaert, M.-M. Joséphidès a J.-P. Hix, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení dohody, kterou údajně uzavřela Evropská rada s Tureckou republikou dne 18. března 2016, s názvem „Prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016“, a návrh na základě článku 265 SFEU znějící na určení, že Evropská rada protiprávně nepřijala opatření

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) QC a Evropská rada ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 6.2.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise(Věc T-890/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost – Státní podpory – Veřejné financování pevného silničního a železničního spojení přes Fehmarnskou úžinu – Individuální podpory – Akt, který nelze napadnout žalobou – Čistě potvrzující akt – Přípravný akt – Nepřípustnost“

(2019/C 65/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Scandlines Danmark ApS (Kodaň, Dánsko) a Scandlines Deutschland GmbH (Hamburk, Německo) (zástupkyně: L. Sandberg Mørch, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Armati a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Dánské království (zástupci: původně C. Thorning, poté J. Nymann Lindegren, zmocněnci, ve spolupráci s R. Holdgaardem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení dopisu Komise ze dne 30. září 2016 o státní podpoře uskutečněné Dánskem na financování pevného silničního a železničního spojení přes Fehmarnskou úžinu.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřipustná.*
- 2) *Společnosti Scandlines Danmark ApS a Scandlines Deutschland GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*
- 3) *Dánské království ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 63, 27.2.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise

(Věc T-891/16) (¹)

„Žaloba pro nečinnost – Státní podpory – Veřejné financování pevného železničního spojení přes Fehmarnovu úžinu – Jednotlivé podpory – Zaujetí stanoviska Komise – Nepřipustnost“

(2019/C 65/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Scandlines Danmark ApS (Kodaň, Dánsko) a Scandlines Deutschland GmbH (Hamburk, Německo) (zástupce: L. Sandberg-Mørch, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Armati a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Dánské království (zástupci: původně C. Thorning, poté J. Nymann-Lindgren, zmocněnci, ve spolupráci s R. Holdgaardem, advokátem)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 265 SFEU znějící na určení, že Komise v rozporu s právem nezaujala stanovisko k opatřením podpory ohledně financování plánování, výstavby a provozu pevného železničního spojení přes Fehmarnovu úžinu.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřipustná.*
- 2) *Scandlines Danmark ApS a Scandlines Deutschland GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

3) Dánské království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 27.2.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Bowles v. ECB

(Věc T-447/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Rozhodnutí o jmenování na místo poradce prezidenta a koordinátora rady při Výkonné radě – Neexistence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Žaloba zčásti zjevně nepřípustná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2019/C 65/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Carlos Bowles (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: B. Ehlers a F. Malfère, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU a článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí Výkonné rady ECB ze dne 31. ledna 2017 o jmenování p. S. na místo poradce prezidenta a koordinátora rady při Výkonné radě, rozhodnutí o nejmenování žalobce na toto místo a rozhodnutí, jímž bylo žalobci znemožněno se o toto místo ucházet, a zadruhé na náhradu újmy, která údajně žalobci vznikla

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako zčásti zjevně nepřípustná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) C. Bowlesovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. prosince 2018 – CheapFlights International v. EUIPO – Momondo Group (Cheapflights)

(Věc T-565/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Cheapflights – Postoupení přihlášky ochranné známky průzkumovému referentovi k posouzení absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu – Zpochybnění majitelem starší ochranné známky – Odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahující závěr ohledně platnosti starší ochranné známky – Zpochybnění majitelem starší ochranné známky – Částečná nepřípustnost – Vedlejší návrhová žádání předložená podle čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 216/96 – Zpětvzetí odvolání k odvolacímu senátu – Částečné nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2019/C 65/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CheapFlights International Ltd (Speenoge, Irsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Momondo Group Ltd (Londýn, Spojené království)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí velkého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. června 2017 (R 1893/2011-G) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi CheapFlights International a Momondo Group.

Výrok

1. *Není již důvodné rozhodnout o žalobě v rozsahu, v němž směřuje proti ukončení odvolacího řízení rozhodnutím velkého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 1. června 2017 (věc R 1893/2011-G) ve vztahu k výrobkům a službám náležejícím do tříd 9, 16, 35 a 42, pro které námitkové oddělení zamítlo námitky společnosti CheapFlights International Ltd.*
2. *Žaloba se ve zbývající části odmítá jako nepřipustná.*
3. *Společnost CheapFlights International ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených EUIPO.*
4. *EUIPO ponese polovinu vlastních nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Euracoal a další v. Komise

(Věc T-739/17) (¹)

„Žaloba na neplatnost – Životní prostředí – Směrnice 2010/75/EU – Závěry o nejlepších dostupných technikách – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/1442 – Neexistence přímého dotčení – Nepřipustnost“

(2019/C 65/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (Woluwe-Saint-Pierre, Belgie), Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein eV (Kolín nad Rýnem, Německo), Lausitz Energie Kraftwerke AG (Cottbus, Německo), Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Německo), eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Německo) (zástupci: W. Spieth a N. Hellermann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Becker a K. Petersen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/1442 ze dne 31. července 2017, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro velká spalovací zařízení (Úř. věst. 2017, L 212, s. 1).

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřipustná.*

- 2) Není důvodné rozhodnout o návrzích podaných Polska Grupa Energetyczna S.A. (PGE), Francouzskou republikou, Elektrárny Opatovice, a.s. a Saale Energie GmbH, Sev.en EC, a.s., Freistaat Sachsen, Elektrárna Počeraďy, a.s., European Environmental Bureau (EEB) a Client Earth na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 3) Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal), Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH a eins energie in sachsen GmbH & Co. KG ponosou vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí, s výjimkou nákladů souvisejících s návrhy na vstup vedlejších účastníků do řízení.
- 4) Euracoal, Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein, Lausitz Energie Kraftwerke, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft, eins energie in sachsen, Komise, PGE, Francouzská republika, Elektrárny Opatovice a Saale Energie, Sev.en EC, Freistaat Sachsen, Elektrárna Počeraďy, EEB a Client Earth ponosou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup vedlejších účastníků do řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 5, 8.1.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. prosince 2018 – Hamburg Beer Company v. EUIPO (Hamburg BEER COMPANY)

(Věc T-5/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Hamburg BEER COMPANY – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001] – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2019/C 65/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hamburg Beer Company GmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: O. Spieker, A. Schönfleisch a M. Alber, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. září 2017 (věc R 436/2017-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení Hamburg BEER COMPANY jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) Společnosti Hamburg Beer Company GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 26.2.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. prosince 2018 – Hamburg Beer Company v. EUIPO (Hamburg Beer Company)

(Věc T-6/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Hamburg Beer Company – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení 2017/1001] – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2019/C 65/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hamburg Beer Company GmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: O. Spieker, A. Schönfleisch a M. Alber, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. září 2017 (věc R 437/2017-5) týkajícímu se přihlášky slovního označení Hamburg Beer Company jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) Společnosti Hamburg Beer Company GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 26.2.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2018 – Sonova Holding v. EUIPO (HEAR THE WORLD)

(Věc T-70/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie HEAR THE WORLD – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“

(2019/C 65/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sonova Holding AG (Stäfa, Švýcarsko) (zástupci: R. Pansch a A. Sabellek, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl, D. Hanf a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. listopadu 2017 (věc R 1645/2017-5) týkajícímu se přihlášky k zápisu slovního označení HEAR THE WORLD jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá.*
- 2) *Společnosti Sonova Holding AG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26. 3. 2018.

Žaloba podaná dne 26. listopadu 2018 – Durand a další v. Parlament**(Věc T-702/18)**

(2019/C 65/51)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobci: Pascal Durand (Paříž, Francie) a sedm dalších žalobců (zástupci: O. Brouwer a E. Raedts, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- určil, že Evropský parlament tím, že Konference předsedů nepředložila plenárnímu zasedání Evropského parlamentu návrh na zřízení vyšetřovacího výboru, nesplnil své povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 226 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a čl. 198 odst. 4 jednacího řádu Evropského parlamentu;
- podpůrně, v případě, kdyby Tribunál rozhodl, že dopis předsedy Parlamentu ze dne 21. září 2018 obsahuje jednoznačné a konečné stanovisko ukončující nečinnost, zrušil rozhodnutí obsažené v dopise ze dne 21. září 2018, kterým se zamítá předložit plenárnímu zasedání Evropského parlamentu návrh na zřízení vyšetřovacího výboru;
- uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení případným vedlejšími účastníky.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobci uplatňují, že na základě čl. 198 odst. 4 jednacího řádu Evropského parlamentu a článku 226 Smlouvy o fungování Evropské unie, Konference předsedů byla povinna formulovat a předložit plenárnímu zasedání Evropského parlamentu návrh na zřízení vyšetřovacího výboru ohledně dobrých životních podmínek zvířat v průběhu přepravy, jak ji o to požádalo 223 poslanců Evropského parlamentu. Zamítavé rozhodnutí by porušilo tyto články.

Žaloba podaná dne 10. prosince 2018 – AMVAC Netherlands v. EFSA**(Věc T-720/18)**

(2019/C 65/52)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: C. Mereu, M. Grunchard a S. Englebert, advokáti)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí EFSA ze dne 1. října 2018, které bylo žalobkyni doručeno dne 2. října 2018, o posouzení žádosti o zachování důvěrnosti podané v rámci žádosti o obnovení schvalovacího postupu týkajícího se Ethoprofosu coby účinné látky;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z překročení pravomoci

- Žalobkyně tvrdí, že dokumenty, které mají být zveřejněny v důsledku napadeného rozhodnutí, by měly být zveřejněny bez důvěrných údajů, jelikož žalovaný postupoval způsobem (návrh na klasifikaci látky), který výslovně spadá mimo jeho pravomoc.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení základních zásad unijního práva

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí bylo přijato na základě řízení, v jehož rámci nebylo dodrženo její právo na obhajobu.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 63 nařízení 1107/2009 ⁽¹⁾

- Žalobkyně tvrdí, že část dokumentů, které mají být zveřejněny v důsledku napadeného rozhodnutí, obsahuje informace, které vyplývají z chybného a neúplného posouzení, a jejich zveřejnění by poškodilo obchodní zájmy žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1)

Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Intercontinental Exchange Holdings v. EUIPO (BRENT)

(Věc T-725/18)

(2019/C 65/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Spojené státy) (zástupkyně: R. Hoy, solicitor a J. Bowhill, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BRENT – Přihláška č. 16 710 014

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. září 2018, ve věci R 624/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Melin v. Parlament**(Věc T-726/18)**

(2019/C 65/54)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Joëlle Melin (Aubagne, Francie) (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil námitku protiprávnosti za přípustnou a určil protiprávnost článků 33 a 68 POSP [prováděcích opatření ke statutu poslanců] a tím
- konstatoval neexistenci právního základu rozhodnutí generálního tajemníka ze dne 4. října 2018, především:
 - zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 4. října 2018, oznámené dopisem č. D316037 ze dne 10. října 2018 přijatým podle článku 68 rozhodnutí 2009/C 159/01 předsednictva Evropského parlamentu ze dne 19. května a 9. července 2008 o prováděcích opatřeních ke statutu poslanců Evropského parlamentu, jímž se konstatuje pohledávka vůči žalobkyni ve výši 130 339,35 eur z důvodu neoprávněně vyplacených částek v rámci plateb za parlamentní asistenty a jež odůvodňuje její vymáhání,
 - zrušil výzvu k úhradě č. 2018-1597, jíž byla žalobkyně informována o tom, že vůči ní byla zjištěna pohledávka na základě rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 4. října 2018 ohledně „vymáhání neoprávněně vyplacených částek v rámci plateb za parlamentní asistenty podle článku 68 POSP a článků 78 až 79 finančního nařízení“,
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti kvůli porušení zásad právní jistoty a legitimního očekávání články 33 a 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců, přijatých rozhodnutím předsednictva Evropského parlamentu ze dne 19. května a 9. července 2008 zejména kvůli jejich nejasnosti a nepřesnosti.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, jelikož napadené rozhodnutí se neumožňuje seznámit s přesnými důvody odmítnutí přípustnosti dokumentů předložených jako důkazy o vykonané práci. Rozhodnutí proto nebylo odůvodněno v rozporu s článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie, jenž zakotvuje právo na řádnou správu.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobkyně, jelikož nebyla generálním tajemníkem vyslechnuta ústně, ale pouze prostřednictvím písemného řízení.
-

Žaloba podaná dne 14. prosince 2018 – Runnebaum Invest v. EUIPO – Berg Toys Beheer (Bergsteiger)**(Věc T-736/18)**

(2019/C 65/55)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Runnebaum Invest GmbH (Diepholz, Německo) (zástupce: W. Prinz, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastníci řízení před odvolacím senátem:* Berg Toys Beheer BV (Ede, Nizozemsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Žalobkyně před Tribunálem*Sporná ochranná známka:* Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „Bergsteiger“ – Přihláška č. 15 145 791*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. října 2018, ve věci R 572/2018-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 47 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 11. prosince 2018 – Dragnea v. Komise**(Věc T-738/18)**

(2019/C 65/56)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Liviu Dragnea (Bukurešť, Rumunsko) (zástupci: B. O'Connor, Solicitor, a S. Gubel, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Komise (OCM(2018)20575), které bylo zasláno právnímu zástupci žalobce dopisem ze dne 1. října 2018;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 9 odst. 1, čl. 9 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 nařízení OLAF ⁽¹⁾ a z porušení práva žalobce na obhajobu v rámci vyšetřování, a to včetně práva být vyslechnut a dodržení zásady presumpce nevin.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy v souvislosti s vyšetřováním a z odmítnutí zahájit vyšetřování toho, jak vedl vyšetřování OLAF.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva na přístup k dokumentům týkajícím se vyšetřování provedeného OLAF.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, EURATOM) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999

Žaloba podaná dne 18. prosince 2018 – Japan Tobacco v. EUIPO – I.J. Tobacco Industry (I. J. TOBACCO INDUSTRY)

(Věc T-743/18)

(2019/C 65/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Japan Tobacco, Inc. (Tokio, Japonsko) (zástupce: J. Gracia Albero, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: I.J. Tobacco Industry FZE (Ras Al Khaimah, Spojené arabské emiráty)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška černobílé obrazové ochranné známky Evropské unie I.J. TOBACCO INDUSTRY – Přihláška č. 16 003 551

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. října 2018, ve věci R 979/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených před námitkovým oddělením a čtvrtým odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 20. prosince 2018 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (Vyobrazení siluety ve tvaru přerušené elipsy)

(Věc T-744/18)

(2019/C 65/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: E. M. Ochoa Santamaría a I. Aparicio Martínez, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Xuebo Ye (Wen-čou, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem:

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky EU (Vyobrazení siluety ve tvaru přerušené elipsy) – Přihláška k zápisu č. 13 088 191

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. října 2018 ve věci R 692/2018-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu včetně všech s ní souvisejících dokumentů za přípustnou;
- připustil provedení navržených důkazů;
- vyhověl této žalobě a v důsledku toho napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané důvody

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 72 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2018 – Daimler v. EUIPO (ROAD EFFICIENCY)

(Věc T-749/18)

(2019/C 65/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Daimler AG (Stuttgart, Německo) (zástupce: P. Kohl, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „ROAD EFFICIENCY“ – Přihláška č. 15 814 536

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. října 2018, ve věci R 2701/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně náhradu nákladů v řízení o odvolání.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 26. prosince 2018 – C&A v. EUIPO (#BESTDEAL)

(Věc T-753/18)

(2019/C 65/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: C&A AG (Zug, Švýcarsko) (zástupkyně: P. Koch Moreno, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie #BESTDEAL v bílé barvě – Přihláška č. 17 681 826

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. října 2018, ve věci R 1234/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil, že žalobní důvody jsou opodstatněné, a napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení v případě, že se zúčastní tohoto řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
 - porušení zásady právní jistoty a rovného zacházení.
-

Usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2018 – Darmanin v. EASO**(Věc T-116/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/61)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – Lidl Stiftung v. EUIPO – Shimano Europe (PRO)**(Věc T-122/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/62)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – BGC Partners v. EUIPO – Bankgirocentralen BGC (BGC PARTNERS)**(Věc T-520/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/63)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 29.10.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – BGC Partners v. EUIPO – Bankgirocentralen BGC (BGC BROKERAGE)**(Věc T-521/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/64)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 29.10.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – BGC Partners v. EUIPO – Bankgirocentralen BGC (AUREL BGC)

(Věc T-522/18) ⁽¹⁾

(2019/C 65/65)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 29.10.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2018 – BGC Partners v. EUIPO – Bankgirocentralen BGC (BGCPRO)

(Věc T-523/18) ⁽¹⁾

(2019/C 65/66)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 29.10.2018.

